

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE SANT JOSEP

Josep, emigrant perseguit i valent

La fugida de la Sagrada Família a Egipte salva Jesús, però desgraciadament no impedeix que Herodes porti a terme la seva massacre. Ens trobem amb dues personalitats oposades: per una banda Herodes amb la seva ferocitat i, per altra banda, Josep amb la seva reflexió i valentia. Herodes vol defensar el seu poder, la seva «pell». Era un home cruel.

Josep és tot el contrari a Herodes: en primer lloc, és «un home just» (Mt 1,19), mentre que Herodes és un dictador; a més, mostra valor a l'hora de complir l'ordre de l'Àngel. Cal imagi-

nar les vicissituds que va haver d'afrontar durant el llarg i perillós viatge i les dificultats de la seva permanència en un país estranger, amb una altra llengua: moltes dificultats. La seva valentia sorgeix també en el moment del seu retorn, quan, tranquil·litzat per l'Àngel, supera els seus temors comprensibles i s'instal·la amb Maria i Jesús a Natzaret (cf. Mt 2,19-23).

Herodes i Josep són dos personatges oposats, que reflecteixen les dues cares de la humanitat de sempre. És un error comú considerar la valentia com la virtut exclusiva de l'heroi. La nostra vida requereix valentia: no es pot viure sense valentia! La valentia per afrontar les dificultats de cada dia. En totes les èpoques i cultures trobem homes i dones valents que, pel fet de ser coherents amb les seves creences, han superat qualsevol tipus de dificultats, suportant injustícies, condemnes i fins i tot la mort. La valentia és sinònim de fortalesa, que, junt amb la justícia, la prudència i la templança forma part del grup de virtuts humanes conegudes com cardinals.

La lliçó que avui ens deixa Josep és la següent: la vida sempre ens depara adversitats, això és cert, i davant d'elles també podem sentir-nos amenaçats però són les ocasions de confiar en la Providència de Déu.

Dimecres, 29 de desembre de 2021

REFLEXIONS

No n'hi ha prou amb una hora un dia a la setmana

La constància és una gran virtut. Molt preuada i amb conseqüències inimaginables quan la fem servir. No has de tenir les mans clivellades per posar-te la crema suavitzant, és preferible anar-te posant crema molt sovint i potser amb menys quantitat. No cal menjar totes les calories que necessites per a tot el dia en un sol àpat.

No cal concentrar la nostra resposta a Déu una sola hora d'un sol dia, el diumenge, per donar-li gràcies. La finalitat de la pregària personal assídua és això: exercitar-nos amb constància en la pregària continuada.

La nostra Església té el gran llegat de la Litúrgia de les Hores. Interrompre el dia per posar-hi Déu al mig: ofici de lectura (matinada), laudes (alba),

tèrcia (mig matí), sexta (migdia), nona (tarda), vespres (en pondre's el sol) i completes (nit).

Els germans en la fe musulmana tenen les cinc oracions obligatòries diàries, les Salats: a l'alba, al migdia, a la tarda, en pondre's el sol i a la nit. Quina és la gran diferència? Les han de fer obligatòriament tots els fidels musulmans, no com s'esdevé en els fidels cristians, on les pregàries de la Litúrgia de les Hores són gairebé exclusives dels religiosos i consagrats.

No ens falta potser quelcom de constància en la comunicació continuada i assídua amb el Pare?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [2Te 1,1-5.11b-12 / SI 95 / Mt 23,13-22]. Benaurada Verge Maria Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Dimarts [2Te 2,1-3a.14-17 / SI 95 / Mt 23,23-26]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), rel. servita.

24. ■ Dimecres [Ap 21,9b-14 / SI 144 / Jo 1,45-51]. Sant Bartomeu (o

Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, verge, fundadora; santa Àurea, verge i màrtir.

25. ■ Dijous [1C 1,1-9 / SI 144 / Mt 24,42-51]. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago). *Lleida i Urgell*: Sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. de l'Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; sant Genís, cò-

mic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patrícia.

26. □ Divendres [1C 1,17-25 / SI 32 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona, 1843-Llíria, 1897), vg. fund. Gnes. dels Ancians Desemparrats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran; sant Cesari d'Arles, bisbe; sant Ceferí, papa (199-217) i mr.; sant Balduí, monjo; sant Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.

27. □ Dissabte [1C 1,26-31 / SI 32 / Mt 25,14-30]. Santa Mònica (Tagaste, 331-Òstia, 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

28. ■ Diumenge vinent, XXII de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Sir 3,19-21.30-31 / SI 67 / He 12,18-19.22-24a / Lc 14,1.7-14]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i doctor de l'Església; sant Julià, màrtir (s. IV); sant Hermes, màrtir (s. II).

Diumenge XXI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Vindrà gent d'orient i d'occident... i s'asseuran a taula en el regne de Déu»

Sovint podem pensar que tenim privilegis especials perquè som molt de missa, perquè resem molt, però i la nostra vida? Perquè és això el que en definitiva importa. Jesús, a l'evangeli, comença per tirar per terra la preocupació per saber quants se salven. Als qui l'hi pregunten, Jesús els respon: *Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran*. En lloc de perdre el temps en problemes inútils, en preguntes sense sentit, el que cal és entrar per la porta que duu a la vida eterna. I és aquí quan Jesús ens posa en guàrdia contra falses seguretats: *Menjàvem i bevíem amb vos i ensenyàveu pels nostres carrers. Ell us respondrà: No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal*. L'haver compartit amb Jesús els àpats, l'haver-lo escoltat no és sinònim de santedat si després no seguim el camí de Jesús. Són apartats perquè les seves obres no eren bones. Per això Jesús accentua que fins i tot els pagans poden passar-nos al davant al regne de Déu: *Vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu mentre que a vosaltres us hauran tret fora*. El que compta és la vida, no les paraules. El mateix ens diu Isaïes: *Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments*. Per això la salvació s'obre a altres nacions, a les illes llunyanes o a uns que mai no havien sentit parlar de mi. *Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües*. Tots ells formaran part del poble de Déu. Per tant, queda exclosa tota mena d'orgull o de privilegis, com si només fos important el nom de cristià. Els pagans poden ser més fidels a Déu que nosaltres. Per això, la segona lectura ens recorda: *No desestimis la correcció que ve del Senyor. És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills*.

Les lectures d'avui ens conviden a mirar la nostra vida, a pensar si aquells que sovint critiquem perquè pensem que són pitjors que nosaltres en realitat són molt millors, perquè ho són les seves obres.

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbai i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.»

► Salm responsorial (116)

R. *Aneu, anuncieu l'evangeli per tot el món.*

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.

El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclat us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honorada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

► Lectura de l'Evangelio segons sant Lluç (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor obriu-nos." Ell us respondrà: "No sé d'on sou." Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vos i ensenyàveu pels nostres carrers." Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal." Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 66,18-21)

Esto dice el Señor:

«Yo, conociendo sus obras y sus pensamientos, vendré para reunir las naciones de toda lengua; vendrán para ver mi gloria. Les daré una señal, y de entre ellos enviaré supervivientes a las naciones: a Tarsis, Libia y Lidia (tiradores de arco), Túbai y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria.

Ellos anunciarán mi gloria a las naciones. Y de todas las naciones, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos, a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi santa montaña de Jerusalén —dice el Señor—, así como los hijos de Israel traen ofrendas, en vasos purificados, al templo del Señor. También de entre ellos escogeré sacerdotes y levitas —dice el Señor—».

► Salmo responsorial (116)

R. *Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.*

Alabad al Señor todas las naciones, / aclamadlo todos los pueblos. R.

Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,5-7.11-13)

Hermanos:

Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, ni te desanimas por su reprensión; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos». Soportáis la prueba para vuestra corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues ¿qué padre no corrige a sus hijos? Ninguna corrección resulta agradable, en el momento, sino que duele; pero luego produce fruto apacible de justicia a los ejercitados en ella. Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, no se retuerce, sino que se cura.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús pasaba por ciudades y aldeas enseñando y se encaminaba hacia Jerusalén. Uno le preguntó: «Señor, ¿son pocos los que se salvan?». Él les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha, pues os digo que muchos intentarán entrar y no podrán. Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta diciendo: "Señor, ábrenos"; pero él os dirá: "No sé quiénes sois". Entonces comenzaréis a decir: "Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas". Pero él os dirá: "No sé de dónde sois. Alejaos de mí todos los que obráis la iniquidad". Allí será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abraham, a Isaac y a Jacob y a todos los profetas en el reino de Dios, pero vosotros os veáis arrojados fuera. Y vendrán de oriente y occidente, del norte y del sur, y se sentarán a la mesa en el reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros, y primeros que serán últimos.»